

TIL DISTRIKTS/LAGSSTYRER SOM ER ARRANGØR AV SOMMERLEIR.

Direktiv om ledelse og organisering av idretten på sommerleirene.

- 1) Det skal være en idrettsansvarlig på alle leire. Idrettsansvarlig skal sitte i leirledelsens AU. Det viktigste kriteriet ved valg av ansvarlig skal være politisk nivå.
- 2) Det skal være en idrettsansvarlig i alle brigader som sitter i brigadeledelsen, og som velges ut fra politisk nivå.
- 3) Det skal på et av de første plenum holdes en appell om idrett og fysisk fostrings betydning, og om idretten på leiren.
- 4) Idretten på leiren skal omfatte :
 - a) 45 min. daglig fysisk trening organisert brigadevis
 - b) minimum 2 timer organisert idrett felles for hele leiren, evt. lagt til en aktivitetsdag.
- 5) Idretten på leiren skal oppsummeres skriftlig.

BEGRUNNELSE

Idretten har stor betydning.

Idretten springer ut av klassekampen. De herskende klassene har til alle tider brukt fysisk fostring til å sikre voldsapparatet veltrente, pålitelige styrker. Militær styrke har alltid vært bygd på fysisk kraft og utholdenhet. Nye våpen har ikke endra på dette. Perspektivene for folkekrig mot imperialismen og for sosialisme gjør spørsmålet om arbeiderklassens og folkets fysiske standard til en faktor av stor betydning. Arbeideridrettsveteranen Carsten O. Aasebø skreiv: "Bare en arbeiderklasse som er sterk og sunn kan styrte kapitalistklassen." Mao Tse Tung har slått fast: "Det prinsipielle målet for fysisk fostring er militært mot."

At idretten er viktig i klassekampen er ikke nye tanker. Både borgerskap og arbeiderklasse har vært bevisst idrettens betydning. I mellomkrigstiden da klassekampen var skjerpa var det to idrettsforbund som sto på hver sin side i klassekampen. Borgerskapet rekrutterte reaksjonære idrettsfolk til streikebryteri. Arbeidernes Idrettsforbund danna arbeidervern, og aktiviserte arbeidsløse arbeidere til fysisk fostring for på denne måten å styrke solidariteten og kampkrafta til arbeiderklassen.

Idrett og fysisk fostring har vært ei helt sentral side ved arbeiderklassens kulturelle liv: Idretten har i krisetider vært avgjørende i kampen mot degenerert livsstil, mot alkoholisme og kriminalitet. I idretten har store deler av den aktive ungdommen vært organi-

sert, i idrettsorganisasjonene har det stått avgjørende slag om ungdommens oppslutning. Arbeideridrettslaga har vært en bastion mot fascistisk innflytelse over ungdommen, og fra den har aktiv og veltrent ungdom blitt rekruttert til ~~nasjonale~~ og anti-fascistiske kamper *og kampen for nasjonal sjøfæderett*

Vi lever i ei krisetid. Klassekampen skjerpes på alle områder. Vi har hatt mange og harde streikekamper det siste året. 1976 blei det mest omfattende streikeåret i etterkrigstida. Streiken på Linje-gods, og i år streiken på brygga, viser at voldsapparatet settes inn på kort varsel for å tjene borgerskapets interesser: "Menstad 31 - Linje-gods 76" Tredal-saka har klart vist oss den rollen militærapparatet og staten spiller i kampen mellom arbeiderklasse og borgerskap i Norge. Denne saka har også vist at USA militært vil forsvare sine interesser i Norge.

Også internasjonalt skjerpes motsigelsene. Kapitalisme i vår tid er imperialism og imperialism betyr krig. I spissen for imperialismen står de to supermaktene USA og Sovjet som rivaliserer om verdenshegemoniet. Norge har en viktig strategisk beliggenhet og ligger derfor i brennpunktet for denne rivaliseringa. Sovjet har vist sitt sanne imperialistiske ansikt overfor Norge i spørsmålet om delinga av Barentshaver og på Svalbard.

Hvilken sammenheng er det mellom dette og idrett og fysisk fostring? Den daglige klassekampen vil stille stadig større krav til utholdenhet og fysisk styrke i arbeiderklassen. En imperialistisk aggresjonskrig må møtes med folkekrig. Å gå i spissen for og lede en folkekrig er ikke bare ei stor politisk oppgave, det er ei stor fysisk oppgave. Det er disse perspektivene vi må ha på idrett og fysisk fostrings strategiske betydning.

Norges Idrettsforbund samler i dag over 1 million medlemmer og er landets største masseorganisasjon. Lag og klubber har en enorm oppslutning og yrende liv. Samtidig er den opposisjonen som tar vare på arbeideridrettens tradisjoner svak. Skal vi virkelig ta opp igjen disse tradisjonene, må vi studere idrettens historie og betydning i klassekampen. Vi må mobilisere flere progressive til å arbeide i idrettsklubbene og blant idrettsfolk og dessuten få flere til å drive aktiv idrett og bygge progressive miljøer rundt fysisk fostring.

For å oppsummere: vi må slå fast idrett og fysisk fostrings strategiske betydning. Vi må slå fast idrettens kulturelle betydning og dens masseoppslutning i dag. Vi må propagandere for at folk begynner å drive med idrett, at de driver den organisert innen Idrettsforbundet og er med å utvikle og styrke opposisjonen innen for NIF.

Dette er de perspektivene vi må ha på idretten. Sjølve idrettslivet på sommerleirene kan støtte opp under sånne målsettinger. Men den viktigste sida ved idretten på leirene er at den sveiser folk sammen, at den gir rekreasjon og hjelper til å få leirene til å fungere. Det praktiske idrettsopplegget skal tjene helheten. I tillegg mener vi at vi på leirene kan høyne forståelsen for kommunistisk idrettspolitik.

Ledelse

Idretten er en viktig del av helheten på leirene. Idretten er en viktig politisk oppgave og dette stiller igjen krav til ledelse. Idretten må organiseres og ledes fra det ledende senteret på leiren.

Vi har forskjellig erfaring med hvordan idretten har blitt organisert og leda på tidligere leire. Mange steder har idrettsansvarlig blitt plukka ut med begrunnelsen: "Du har jo drevet en del mæd idrett, kan ikke du påta deg jobben som idrettsansvarlig?" Å delegere bort oppgaven med denne begrunnelsen er et helt feilaktig prinsipp.

Idretten på leiren skal ledes fra leirledelsen og diskuteres der. En person må ha idretten som en klar og krevend oppgave. Idrettsansvarlig skal sitte i AU. AU skal stå politisk ansvarlig for idretten, bare på denne måten vil oppgaven bli løst skikkelig.

Idretten skal være en viktig del av kulturen på leiren, og det sentrale kriteriet for hvem som skal være hovedansvarlig for denne oppgaven må være politisk nivå. Idrettsansvarlig må ha et politisk nivå som gjør at han/hun kan sitte i en ledende kjerne.

Brigaden er den enheten der idrettsaktivitetene skal settes ut i livet. Det samme prinsipp for ledelse som gjaldt for helheten må også gjelde for brigadenivå. Det må velges en idrettsansvarlig ut fra politisk nivå.

Idrettsansvarlig for leiren og de som er ansvarlige på brigadenivå må trekke til seg folk som har erfaring med idrett og som kan være med å utforme konkrete opplegg.

Propaganda på idrettspolitikken.

Ut fra det som er sagt om idrettens betydning og den plass den skal ha på sommerleirene er det på sin plass med en apell ved starten av leiren. Hovedhensikten med denne apellen må være:

- propagandere for idrettens strategiske betydning
- agitere for idretten på leiren slik at alle slutter opp om treninga.

Utgangspunktet for apellen kan være som sagt her om "idrettens betydning". Ta noen eksempler fra historia, streke opp noen perspektiver på fysisk fostring i forhold til krig og revolusjon. Erfaringa viser at dette fungerer bra. Gjennom apeller skal vi spre forståelse og entusiasme for idretten på leiren slik at alle slutter opp om treninga.

Apellen må være et absolutt minimum når det gjelder propaganda på idrettspolitikken. Også på brigadenivå bør det være en appell slik at motsigelser kan stilles og diskuteres.

Det konkrete opplegget samt den politiske begrunnelsen for organisering og gjennomføring av idretten må spres i første leiravis og diskuteres i brigadene. Både leiravis og veggavis må brukes til å få politisk diskusjon på idretten for å heve nivået og utvikle politikken.

Der vi er i stand til det bør det arrangeres et seminar på idrettspolitikken, beregna på folk med kunnskap til idrettsorganisasjoner og idrett (og andre interesserte). Det må sikres en skikkelig skolerende innledning på dette seminaret der idrettspolitikken blir kjørt ut i full bredde. Et sånt seminar mener vi vil støtte bra opp under den diskusjon som ellers blir ført om vår politikk i forhold til perspektivene på en imperialistisk krig.

Praktisk organisering.

Det skal settes av et fast tidspunkt for idrett i leiren som helhet. Tidspunktet bør legges midt på dagen, f.eks. like før middagen.

Treningen skal være på 45 min. og organiseres brigadervis (praksis har vist at dette er mest praktisk). Denne "brigadetrimmen" bør ha følgende innhold:

10 min oppvarming

20 min ulike øvinger: løp, ballspill o.l.

15 min styrketrening + utføring

"Brigadetrimmen" skal være trening og må derfor ha et skikkelig innhold og sikres grundig organisering og gjennomføring.

En motsigelse:

Det var tidligere en tendens blant progressive til å se på idretten som borgerlig i seg sjøl.

Det ga seg uttrykk i "verdikritikk" av all konkurranse og hard fysisk fostring. Tendensen er en arv fra småborgerlig kulturradikalisme. Vi tror ikke den spiller noen viktig rolle lenger i sin mest åpne form. I dag er uttrykket likegyldighet og undervurdering av idrettens og idrettsbevegelsens betydning i klassekampen.

I en litt annen form har motsigelsen kommet fram på sommerleire tidligere og har ført til harde diskusjoner. Det finnes et syn på idretten hos noen progressive som går ut på at idrett kan være lek og gøy, men at måten idrettsfolk driver den på er helt ut individualistisk og strebersk. På leirene har dette i noen tilfeller ført til harde diskusjoner om idrettsøvinger som krever innsats og med et visst konkurransemoment. Det er sjølsagt viktig at alle trekkes med og at kameratskapet er hovedsida. Men dette må ikke forveksles med den småborgerlige "leikelinja" som går imot fysiske anstrengelser og imot å vise innsats i idrettsøvinger og trening. Denne motsigelsen er fortsatt aktuell.

At vi skal drive trening på leirene betyr ikke at vi i løpet av en uke skal bli i toppform. Dette ville være ren idealisme. Ingen kan trene seg i god form i løpet av en uke. Beinhard trening uten grunnlag ødelegger kroppen og dreper samtidig glede og entusiasme for idretten. Vi må ha som målsetting at folk på leiren blir trukket med i treninga uansett nivå, at alle får erfaring med trening gjennom egen praksis og at idretten på leiren kan være med å legge grunnlaget for idrettsvaner.

På flere leire tidligere har det vært vanlig med "morra-gym". Dette har det vært motsigelser på. Vi vil gå i mot "morra-gym" utfra at det er direkte uheldig med rask/voldsom gymnastikk før kroppen har "vokna" og muskulaturen er stiv og kald. Ønsker folk "morra-gym" vil vi foreslå en lett joggetur, forsiktige tøyninger event. et bad ikke noe omfattende gymnastikk.

Felles idrettsarrangement for hele leiren.

En side ved idretten er å heve folks fysiske standard. Idretten har også en annen viktig side, nemlig å sveise folk sammen, styrke solidaritet og enheten, utvikle kameratskap og også å styrke disiplinen. Eksemplet fra Håøya i fjor hvor det ble arrangert et terrengløp for alle på leiren med nesten 100% oppslutning viser dette klart. Derfor må denne erfaringa følges opp og utvikles. Hvilken form det tar kan variere: Terrengløp, turneringer, fellesgymnastikk o.l. Men det skal være trening, alle på leiren skal delta og det skal være et stramt opplegg med vekt på å virke sammensveisende, spre entusiasme og styrke enheten og kameratskapet på leiren. Det skal avsettes minimum 2 timer til dette.

Oslo 19. april 77.

Sentralkomiteens arbeidsutvalg.